

ODBIĆ SIĘ (5) *vb pf*

Zawsze sie.

o *prawdopodobnie jasne* (tak w od-).

inf odbić sie (1). ◇ *fut 3 sg* odbije sie (2). ◇ *3 pl* odbiją sie (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. odbić.

1. *Boleśnie obrzmić wskutek uderzenia* (2) : Płucza też jego pomagają na otręt gdy sie pięta odbije aż łkora odewłtanie. *FalZioł IV 3b.*

odbić się czemu (żywotne) (1): Koń iefli fye mu podefzwy odbiją/ Muśisz mu dąć wybrać do żywého *SienLek 174v.*

2. *Odplynąć od brzegu statkiem lub łodzią* (3) : Vrzędnik ma łpifąć porządek wftawiczny około łzkut [...]. A Klucznik ma náfifąć dzień kiedy sie odbiją/ y kiedy ná zad przyidą *GostGosp 100.*

Zwrot: »odbić się od brzegu« [*szyk zmienny*] (2): Bowiem kto sie odbije ná głębią od brzegu/ Iuż więc tám trudno náleść po myfli noclegu. *RejZwierc 120v; PudłDydo A4v.*

3. [*Obronić się przed atakiem [komu]*]:

Szereg: »odbić się i odpor dąć«: A vsłyfzawfzy ten złośliwy vczynek łyná Iarosławá/ ifz Kijow pod nim vbieżał y ofiadł/ rozgniewał sie bárdzo [*Włodzimierz*]/ y zebrał przeciw iemu wołfká ze wfzyłtkich Xięłtw Synowłkich y dźierzaw łwoich. A Iarosław chcąc sie Oycowi odbić y odpor mu dąć/ przenáiął łobie ná pomoc Waragow *StryjKron 166.*]

Synonimy: 2. *odepchnąć, odepchnąć się, odłóżyć, odpławić się, odpłynąć, odrazić, puścić się.*

Formacje współrdzenne cf BIC SIĘ.